



ת"פ (אשקלון) 69945-08-24 - מדינת ישראל נ' טלאל סטיח

ת"פ (אשקלון) 69945-08-24 - מדינת ישראל נ' טלאל סטיח ואח'שלוש אשקלון

ת"פ (אשקלון) 69945-08-24

מדינת ישראל

נגד

1. טלאל סטיח

2. אמין אבו רחמה

3. מוחמד דאר חמדאן

4. מחמד אבו פארה (עציר)

5. חאלד אבו פארה (עציר)

6. מחמוד הור (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד וואסים אבו עאמר.

7. עבדאללה חסין

8. רמזי עלקם

9. אחמד ענקאוי

10. מוחמד דאר חמדאן (עציר)

בית משפט השלום באשקלון

[27.10.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא מיטל חלפון-נזריאן

גזר דין לנאשם 6

1. הנאשם 6, מחמוד בן אחמד הור, הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום המייחס לו עבירה שעניינה כניסה לישראל

שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) + 12(4) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

2. מעובדות כתב האישום עולה כי בתאריך 07.10.23 פתח ארגון "חמאס" במלחמה על מדינת ישראל במסגרתה

פלשו לשטח מדינת ישראל מחבלים רבים מרצועת עזה וביצעו מעשי טבח ומעשי זוועה באזרחי, חיילי ושוטרי מדינת

ישראל. בעקבות כך הוכרז מצב מלחמה אשר נותר בעינו גם במועדים הרלוונטיים לכתב האישום. במועדים

הרלוונטיים לכתב האישום לא החזיק הנאשם בהיתר כניסה בתוקף למדינת ישראל.



- ביום 28.08.24 בסמוך לשעה 06:24 באשדוד, אותר הנאשם בסמוך למבנה במקום. במעשיו, הנאשם שהינו תושב הרשות הפלסטינית נכנס לשטחי מדינת ישראל וזאת מבלי שהחזיק בהיתר כניסה או שהייה כדן.
3. הנאשם יליד שנת 1991 ולחובתו שלוש הרשעות קודמות. הרשעה אחרונה מיום 21.12.2016 בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק בגינה הושת עליו מאסר בפועל בן ארבעה חודשים וכן הופעל מאסר מותנה בן שישה חודשים כך, שנגזרו עליו שבעה חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. כמו כן, הייתה לנאשם הרשעה קודמת מיום 25.12.2013 בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק בגינה הושת עליו מאסר בפועל בן שלושה חודשים ויום והוטל עליו מאסר מותנה וענישה נלווית. כמו כן, מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה כי ביום 24.5.2010 הורשע הנאשם מבית משפט צבאי ב-14 תיקים מצורפים בעבירות של יידוי אבנים והשלכת בקבוק תבערה, שימוש בכלי ירייה שלא כחוק, איסור מסחר בכלי ירייה, החזקת נשק, תחמושת או חומרי חבלה, יצוא נשק, תחמושת חומר נפץ, שימוש בכלי ירייה שלא כחוק. בגין, הושת עליו מאסר בפועל בן 24 חודשים וכן, הוטל מאסר מותנה בן 12 חודשים לתקופה בת שלוש שנים וקנס.
- טיעוני ב"כ הצדדים
4. ב"כ המאשימה, עו"ד ליבי יעקובי הגישה ראיות לעונש ובהן הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1) וכן העתק שאינו חתום מגזר הדין בבית המשפט הצבאי בתיק 3349/09 מיום 24.5.2010 ע"י כב' השופט רב סרן מנחם ליברמן (ת/3). כמו כן, הגישה טיעונים לעונש בכתב במסגרתם עתרה למתחם הנע בין חודשיים מאסר לשבעה חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. נטען כי יש למקם הנאשם בשליש העליון של המתחם לאור עברו הפלילי הכולל הרשעה במגוון רחב של עבירות ביטחוניות מלבד בעבירות הכניסה לישראל.
5. ב"כ הנאשם, עו"ד ווסים אבו עאמר הסכים כי מתחם העונש לעבירה נע בין חודשיים לשבעה חודשי מאסר בפועל במחוז דרום. נטען כי מדובר בנאשם שנתפס והודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר. נטען כי הנאשם נכנס לישראל על מנת לפרנס את משפחתו. נטען כי הוא אב לשלושה פעוטות. ביחס לעברו הפלילי ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם הורשע בשנת 2016 בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק ומאז חלף זמן רב ועל כן אין לייחס משקל רב להרשעה זו. ביחס לעבר הביטחוני, ציין ב"כ הנאשם כי עבר זה מוכחש על ידי הנאשם תוך הפניה לסעיף 188 לפקודת הראיות. ביחס לגזר הדין שהוצג נטען כי ההרשעה משנת 2008 אך המעשים המיוחסים לו הם משנת 2004 מעת שהיה קטין ומאז חלף זמן רב. נטען כי נגד הנאשם אין הרשעות ביטחוניות נוספות או תיקים נוספים. משכך, נטען כי לא נשקף כל סיכון בטחוני מהנאשם. ב"כ הנאשם כפר ברישום הפלילי ביחס לעבירות הביטחוניות וביקש כי לא יינתן לו כל משקל. כמו כן הפנה לעפ"ג 23392-02-21 וטען כי שם עלתה סוגיה דומה ובית המשפט גזר העונש בתוך המתחם מבלי לתת משקל לעבירות הביטחוניות.
6. הנאשם בדבריו לעונש מסר שהיה צעיר מתחת לגיל 18 כשנעצר. הוא ציין כי הוא מצטער על הטעות שעשה כשהיה נער וכי אינו מנסה לעשות עבירות על החוק. הוא מסר שהוא נשוי ויש לו שלושה תינוקות וביקש את רחמי בית המשפט.



7. לשאלות בית המשפט באותו מעמד השיב הנאשם כי לא היה לו דיון בבית דין צבאי. עם זאת הוא אישר כי מספר תעודת הזהות שלו הוא זה אשר מופיע על פרוטוקול גזר הדין מבית המשפט הצבאי וכן מסר כי הוא מכיר את עורכי הדין המצוינים בגזר הדין ת/3. לאחר מכן, אמר שאינו זוכר אם נשפט בבית משפט צבאי אך אישר כי שהה בכלא שנתיים כשהיה צעיר ומתחת לגיל 18. לשאלה מדוע היה בכלא השיב "ילדים קטנים הודו בדברים שלא עשיתי". מתחם העונש ההולם
8. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירות הוא זכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, לצורך שמירה על בטחון המדינה, שלום הציבור ומקומות תעסוקה.
9. מידת הפגיעה בערך המוגן בגין ביצוע העבירות היא ברף הבינוני, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה - לכך שהנאשם, תושב הרשות הפלסטינית נכנס לישראל ללא אישור ונתפס בעיצומה של מלחמת "חרבות ברזל". מנגד, לא נגרמה פגיעה כלשהי לביטחון הציבור.
10. כאמור אין מחלוקת בין הצדדים כי מתחם העונש ההולם נע בין 2-7 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וענישה נלווית (ראו : רע"פ 7908/23 מדינת ישראל נ' עיסא אלנגאר ואחרים (27.11.23)).
11. לא מצאתי כי ישנם שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה.
- גיליון הרישום הפלילי וגזר הדין מבית המשפט הצבאי
12. בהתאם לסעיף 187 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי") הרשיע בית המשפט את הנאשם, יביא התובע לעניין העונש ראיות בדבר הרשעותיו הקודמות של הנאשם ובדבר החלטות בית המשפט ובית דין לעניין ביצוע עבירה על ידו אף בלא הרשעה, ורשאי הוא גם להביא ראיות אחרות לעניין זה.
13. כאמור לעיל, ב"כ הנאשם כפר בנכונות גיליון הרישום הפלילי ביחס לביצוע עבירות ביטחון וזאת, בהתאם לסעיף 188 לחוק סדר הדין הפלילי.



14. סעיף 188 א (1) לחוק סדר הדין הפלילי עניינו בדרכי הוכחה ולפיו, מותר לקבל כראיה לעניין סעיף 187, בנוסף לכל דרך אחרת של הוכחה כדין, העתק מהמרשם הפלילי המתנהל בידי המשטרה על החלטות של בית משפט או בית דין הדן בפלילים הנוגעות לנאשם למעט זיכוי - (1) כשהדיון מתנהל בפני הנאשם - אם העתק מהמרשם הפלילי הוגש לבית המשפט והנאשם לא הכחיש את תכנו.
15. המאשימה מנגד, הציגה לעיוני את גזר הדין עליו נסמך הרישום הפלילי (ת/3) כפי שניתן בבית משפט צבאי יהודה ועתרה לקבלתו לאור החזקות בחוק.
16. עיון בת/3 מלמד כי הוא נושא כותרת של בית משפט צבאי יהודה, הוא מפרט את מספר ההליך ותאריך הדיון 24/5/2010 ובמסגרתו מפורט מהלך הדיון וגזר הדין אשר ניתן באותו יום בעניינו של הנאשם אשר נושא את שמו של הנאשם ואת מספר תעודת הזהות של הנאשם. מגזר הדין עולה כי הנאשם בשלוש הזדמנויות שונות ייצר רובים מאולתרים וכן יצא לזרוק עם אחרים בקבוק תבערה. כעולה מגזר הדין, על הנאשם נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. מהפרוטוקול עולה כי הנאשם השתתף בדיון והיה מיוצג על ידי שני עורכי דין ששמותיהם אף הם מופיעים בפרוטוקול. הדיון התקיים בפני השופט מנחם ליברמן. עם זאת, גזר הדין אינו חתום. מדברי ב"כ המאשימה בדיון שנערך לפני, גזר הדין התקבל אצלה מאת בית המשפט הצבאי יהודה אך בירור שנערך שם מלמד כי אין במערכת העתק חתום שכן באותה עת גזר הדין נחתמו באופן ידני ועל כן לא היה בידי המאשימה העתק חתום להציג.
17. סעיף 29 לפקודת הראיות [נוסח חדש] מגדיר "תעודה ציבורית" כתעודה של אחד הגופים המנויים בסעיף שהיא מעשה חקיקה, שיפוט או ביצוע או רשומה של מעשה כאמור או שהיא חלק מן הרשומות הרשמיות של אחד הגופים המנויים בסעיף ובכלל זה תעודה המוחזקת כרשומה בין שנעשתה בדרך רשמית ובין בדרך אחרת. כאשר אחד הגופים המנויים בסעיף 29 (2) הוא בית משפט, בית דין וכן גוף אחר בעל סמכות שיפוטית.
18. ישנן מספר חזקות בחוק החלות על תעודות ציבוריות. אחת מהן נמצאת בסעיף 34 (4) לפקודת הראיות ולפיה, החזקה היא "כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר" כי "תעודה ציבורית, הנחזית שנערכה רשמית בידי אדם פלוני ובנסיבות פלוניות - היא אמנם נערכה כך".
19. מכאן, שגזר הדין אשר הוצג לעיוני אשר נחזה להיות ערוך על ידי השופט הצבאי בנסיבות בהן התקיים דיון ונערך פרוטוקול בעניינו של הנאשם אכן נערכה כך. לשון החוק אינה דורשת כי התעודה הציבורית תהיה חתומה.
20. לכך יש להוסיף את דברי הנאשם בבית המשפט. אציין כי המרשם בעבירות ביטחוניות בהן לכאורה הורשע הנאשם אינו מתיישן על אף שהן בוצעו לכאורה בהיותו קטין. משכך, ניתן היה לשאול אותו בדיון שאלות בדבר בעברו כפי שנעשה על ידי. הנאשם אישר בפני בית המשפט כי מספר תעודת הזהות המופיעה בגזר הדין היא מספר תעודת הזהות שלו, הנאשם גם אישר כי נשפט ביותו קטין וישב בכלא במשך שנתיים. הוא אישר כי הוא מכיר את עורכי הדין המופיעים על גזר הדין, התעודה הציבורית. מכאן, שעל אף שהנאשם בדיון הכחיש כי נשפט בבית דין צבאי ולאחר מכן טען כי לא זכר שנשפט בבית דין צבאי - הלכה למעשה דברי הנאשם - שהייתו בכלא במשך כשנתיים בהיותו קטין - תאמו את האמור בתעודה הציבורית וכן את גיליון הרישום הפלילי.



21. לא זו אף זו, משגזר הדין מהווה תעודה ציבורית, החזקה בחוק להוכיח היפוכו של דבר-מוטלת על כתפי הנאשם. הנאשם לא הביא כל ראיה לסתור את האמור בתעודה הציבורית ומלבד טענה בעלמא כי לא נשפט בבית משפט צבאי לא תמך טענתו בכל מסמך. משכך, לא עמד בנטל לסתור את האמור בתעודה הציבורית, ואני דוחה את טענתו ומקבלת הן את התעודה הציבורית (ת/3) ואת גיליון הרישום הפלילי (ת/1) כראיות לעונש. גזירת העונש המתאים לנאשם
22. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבתי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, בנסיבות שלא קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין. במסגרת זו התחשבתי בנסיבות הבאות: הפגיעה של העונש בנאשם ובבני משפחתו ובהם ילדיו הקטינים ובני משפחתו התלויים בו לפרנסה; העובדה שהנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו; לקחתי בחשבון את עברו הפלילי בעבירות רלוונטיות, כאשר האחרונה בהן נעברה בשנת 2016. כמו כן לקחתי בחשבון כי לנאשם הרשעה בעבירות ביטחוניות שנעברו על ידו בהיותו קטין ובגין הושת עליו מאסר בפועל בן 24 חודשים וענישה נלווית. לקחתי בחשבון העובדה כי מדובר בעבר פלילי ובטחוני ישן וכי בכניסותיו לישראל לא ביצע עבירות נוספות מעבר לעבירת הכניסה.
23. עוד יש לתת הדעת לשיקולי הרתעת היחיד לפי סעיף 40 ולשיקולי הרתעת הרבים לפי סעיף 40 ז במסגרת מתחם הענישה. במקרה דנן, יש לתת את הדעת לשיקולי הרתעת הרבים, בשים לב למצב הביטחוני השורר במדינה.
24. באיזון בין השיקולים השונים, שוכנעתי כי יש להטיל על הנאשם ענישה ברף הבינוני של המתחם.
25. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 5 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 3 חודשי מאסר, וזאת על תנאי, שלא יעבור כל עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, משך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף - 2019 על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה בה הורשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מיום שחרורו ובסך של 3,000 ₪.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"ה, 27 אוקטובר 2024, בנוכחות הצדדים.